

ՏԻՊԱՐ ԵԿԵՂԵՑԱՍԵՐ ԱՄԵՐԻԿԱԶԱՅ ՄԸ՝ ՄԻՀՐԱՆ ԿՕՇԿԱՐԵԱՆ (հանգուցեալ)

«ԽԱՐՔԵՐԻ ԵՒ ԱՆՈՐ ՈՍԿԵՂԵՆ ԴԱՇՏԸ»
(Վահէ Հայկ) հաստատոր հատորի էջ 1019-ի վրայ կ'երևի խմբակար մը՝ համախառնորդողական Միութեան Ամերիկայի շրջանակի Կեդր. Գործադիր Մարմինը 1957-ին: Խումբի ինն անդամներէն է Միերան Կոշկարեան, կանգնած իր միջակ հասակով առաջին շարքի ծայրը:

Միերան Կոշկարեանը նանչնալու առիբ ունեցալ Մասաչուսէց Նահանգի Ուոլթըրաուոնի Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ տասնհինգ տարիներու իմ հովուական պաշտօնավարութեան շրջանին: Միերան եւ տիկինը Հոլիվաժէ անդամ էին Պոսթոնի Ս. Երրորդութիւն Հայ Եկեղեցւոյ իսկ Կոշկարեան ամուսին միակ գաւալը՝ Խաչիկ իր տիկնոջ Միլինէի հետ, կապուած էր Ուոլթըրաուոնի Ս. Յակոբ Եկեղեցիին, որու Կիրակնօրեայ դպրոցը կը յանախէին Միերանի եւ Հոլիվաժէի բոնոները: Խաչիկ 1955-ին ընտրուած էր Միսակա խորհուրդի անդամ: Յաջորդող երկու տասնամակներու ընթացքին, Խաչիկ հետգինաւ ընտրուեցաւ Միսակա խորհուրդի ատենապետ, բնական պատգամաւոր, Թեմական խորհուրդի անդամ եւ այսպէս ատենապետ, Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ մշակութային եւ երիտասարդական Կեդրոնի կառուցման Յանձնախումբի ատենապետ: 1968-ին երջանկալիշատակ Տ. Տ. Վազգէն Ամինայն Հայոց Կաթողիկոսի Նիւ Ինկլէնտի շրջանի այցելութեան ընդունելութեան Յանձնախումբին եւս ատենապետ էր Խաչիկ Կոշկարեան: Որքան որ Խաչիկ կը համարուէր մեծահասակ եւ իր ձայնը լսելի բնող-հայրը՝ Միերան, անշուք երկեցող եւ մեղմախոս մարդ մըն էր:

1970-ի ձմեռը թղրակցութիւն մ'ունեցալ Միերան Կոշկարեանի հետ, Սան Ֆրանսիսկո կարնասիս բնակութեան սկիզբը: Շնորհաւորական նամակ մը եւ հեռագիր մը դրկած էի ՄԼտֆորտ (Պոսթոն) Միերան եւ Հոլիվաժէ Կոշկարեաններուն, իրենց ամուսնութեան յիսուններորդ տարեդարձը շնորհաւորելու: Մարտ 18, 1970-ի տակնիւ նամակին մէջ Միերան Կոշկարեան այսպէս կը տեղեկացնէր ինձ եւ երէցկնոջ. «Օրուան Սեղանապետ Պ. Տիգրան Պոյանեան ձեր նամակը եւ հեռագիրը ի ձեռքն ունենալով հետեւալը արտայայտեց: Այս նամակը եւ հեռագիրը

կու գալ Ուոլթըրաուոնի Սուրբ Յակոբ Եկեղեցւոյ նախկին հովուին կողմէն: Պ. Պոյանեանի կողմէն բառ առ բառ կարդացուեցան առ ի ունկնդրութիւն 191 հրաւիրեալ ներկաներուն: Ճիշդ ձեր նամակի ընթերցումէն յետոյ անմիջապէս խօսելու կարգն էր Առաջնորդ Սրբազան Հօր (Տ. Թորգոմ Արք. Մանուկեանի. Ծանր. Ա. Բ. Ա.): Ձեր նամակին նշածը Դանիէլի ընթերցուածին համար Սրբազանը շատ տպաւորիչ կերպով Անգլերէն արտայայտուեցաւ, որ ինքն ալ նոյն օրը Սուրբ Յակոբ Եկեղեցւոյ մէջ ներկայ ըլլալով ունկնդրած է ինչ որ արդէն պատշաճ կերպով նկարագրած էիք:»

Դանիէլի ընթերցումը 90 համարէր քաղկացած հաստուած մըն է որ Հայ Եկեղեցւոյ Դնունդի եւ Ձատիկի տօնակատարութեանց առիթներով կը կարդացուի բնմէն նրազաւոյցի երկնայեան: Ընթերցողը ի ձեռքն կ'ունենայ ոլորտող բերք մը որուն վրայ առանձին գրուած կամ տպուած է Դանիէլ Մարգարէի այդ երկար հաստուածը: Պրն. Միերան Կոշկարեանի բացառիկ տաղանդը այն էր որ առանց բերքի նայելու, անգիր սորված ըլլալով 90 համարները, սահուն եւ տպաւորիչ կերպով կը պատմէր դրուագը աջ ձեռքով միեկակ մոմ մը ուղիղ բռնած: Հաւանարար իր մանկութեան Խարբիւղի մէջ Միերան սորված էր այդպէս Դանիէլի «գիրք կարդալ», միաժամանակ հայկական ուսում ստանալով Թլկատիկցիի նման դաստիարակներու շունչին տակ:

Միերան Կոշկարեանի կերպարը իր յառաջացած տարիքին մէջ յիշել հարկադրուեցալ վերջերս, երբ Ն.Ա.Օ.Տ.Տ. Դարեգին Ա. Ամինայն Հայոց Կաթողիկոսին Նիւ Եորքի մէջ մատուցած Ս. Պատարագին ներկայ եղալ: Նշանակուած սպասարկողներէն գոյգ մը հրիտասարդ հոգեւորականներ պէտք էր որ մէկ մէկ գրքոյկ բռնած ըլլային փոխին ի փոխ արտասանելու համար լոկ 6 համարէր քաղկացած «Աղադակեցէ՛ առ Տէր» սաղմոսը: Եւ տակաւին, հրապարակային խոստովանութեան առիթ 9 տողէ քաղկացած Արձակումը կարելի չէ՛ր արտասանել առանց զայն գրքէ մը կարդալու:

Պիտի տեսնե՛մք արդեօք այն օրը երբ մեզի ծանօթ հայ եկեղեցական ընծայարանները պիտի յաջողին հասուն սպասարկողներ հասցնել:

ԱՐՏԷՆ Ա. ՔԶՆՅ. ԱՇՃԵԱՆ